

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Åklagaren

Tožena stranka: Hans Åkerberg Fransson

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Haparanda tingsrätt – Razlaga členov 6 PEU in 50 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije – Nacionalna sodna praksa, ki določa, da mora obstajati jasna podlaga v Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic ali sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice, za to, da se ne uporabi nacionalnih določb, za katere obstaja sum, da kršijo načelo *ne bis in idem* – Nacionalna ureditev, na podlagi katere je isto dejanje, ki je v nasprotju z davčnim pravom, lahko kaznovano, na eni strani, na upravnem področju z davčno globo in, na drugi strani, na kazenskem področju z zaporno kaznijo – Združljivost nacionalne ureditve, ki določa dva ločena postopka za kaznovanje istega protipravnega ravnanja, z načelom *ne bis in idem*

Izrek

1. Načelo *ne bis in idem* iz člena 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ne nasprotuje temu, da država članica za ista dejanja nespoštovanja obveznosti prijavljanja podatkov v zvezi z DDV zaporedno naloži davčno sankcijo in kazensko sankcijo, če prva sankcija ni kazenskopravna, kar preveri nacionalno sodišče.
2. Pravo Unije ne ureja razmerij med Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki je bila podpisana v Rimu 4. novembra 1950, in pravnimi redi držav članic in tudi ne določa posledic, ki jih mora izpeljati nacionalno sodišče, kadar je podano nasprotje med nacionalnim pravnim pravilom in pravicami, ki jih zagotavlja ta konvencija.

Pravo Unije nasprotuje sodni praksi, ki obveznost nacionalnega sodišča, da ne uporabi nobene določbe, ki je v nasprotju s temeljno pravico, ki jo zagotavlja Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, pogojuje s tem, da je to nasprotje jasno razvidno iz besedila Listine ali z njo povezane sodne prakse, saj nacionalnemu sodišču odvzema pristojnosti, da bi celovito, po potrebi ob sodelovanju s Sodiščem, preizkusilo združljivost te določbe s to listino.

(¹) UL C 72, 5.3.2011.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Air France proti Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

(Zadeva C-11/11) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Zračni promet — Uredba (ES) št. 261/2004 — Člena 6 in 7 — Povezovalni let(i) — Ugotovitev zamude ob prihodu v končni namembni kraj — Zamuda, ki traja tri ure ali več — Pravica potnikov do odškodnine)

(2013/C 114/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Air France

Toženi stranki: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesgerichtshof – Razlaga členov 6 in 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 306) – Medcelinski let, sestavljen iz več delov – Položaj, ko letalo prispe v namembni kraj z deseturno zamudo, čeprav je zamuda pri odhodu letala v mejah, določenih v členu 6(1) Uredbe (ES) št. 261/2004 – Morebitna pravica do odškodnine

Izrek

Člen 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali zamude letov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 je treba razlagati tako, da je odškodnino na podlagi tega člena treba plačati potniku, čigar vmesni let za zvezo je imel ob odhodu letala zamudo pod mejami, ki so določene v členu 6 te uredbe, vendar je v končni namembni kraj prispel z najmanj triurno zamudo glede na prihod po voznem redu, saj za navedeno odškodnino nista nujna obstoj zamude ob odhodu in torej izpolnjevanje pogojev, ki so določeni v navedenem členu 6.

(¹) UL C 95, 26.3.2011.